

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: CENTO CERINI

Citation: Claussen, Sophus: "CENTO CERINI", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik* :, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen11val-shoot-workid72055/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik :

CENTO CERINI

Cento cerini, cento cerini, cento cerini!
lød det overalt i Sværmen – i Tusmørket.

Jeg syntes godt om den lurvede Gadesælgers Ansigt
og gik hen og spurgte ham, hvad han raabte.

Han forstod ikke mit daarlige Sprog eller mit simple
begreb ikke, at jeg kun vilde vide Navnet paa den Vare,
Spørgsmaal,
han solgte;

og strax blev han altfor elskværdig,
trængte ind paa mig med toscansk Beredvillighed,
lovede at være mig til Tjeneste med alt muligt;
jeg skulde kun sige til.

Og da jeg svarede, at jeg intet begærede af ham –
„Jo, Herren bad mig om noget,“
sagde han og holdt mig fast i Kjolefligen som Disciplene
Herren.

„Jeg er til Herrens Tjeneste,
sig kun frem – *dica pure!* –
Vil Herren, at jeg skal vise Vej i Byen?“

Da han langt om længe begreb mig,
blev han forbauset – skuffet . . . men sagde tjenstligt:
„*Cento cerini!*“
Hundrede Tændstikker!

Jeg afkøbte min Toscaner
to hundrede Tændstikker,

og jeg lovede at anbefale ham til min Ven,
Jærbaneinspektøren,
en Embedsmand, der frygtede for Skandalen.
Og han saa paa mig med et bedrøvet Blik
og slap mit Frakkeskøde.

Cento cerini! Hundrede Tændstikker!
Armod, Usselhed, Vanære . . .
det stakkels fattige Italien –
en Dag vil det tændes i lys Lue.
Hundrede Tændstikker. *Cento cerini!*